

सुखप्रतिमुखे सन्धी तत्र निर्वहणं तथा । नरदिव्यायनियमौ
नायकप्रतिनायको । ख्यातौ धीरोद्धताभ्यो गूढभा-
वादयुक्तत् । दिव्यस्त्रियमनिच्छन्तीमपहारादिनेच्छतः ।
भृङ्गाराभासमयस्य किञ्चित् किञ्चित् प्रदर्शयेत् । पताका
नायका दिव्या मर्त्यापि दशोद्धताः । युद्धमानीय संरम्भ-
परं व्याजाच्चिवत्ते । महात्मानो बधंप्राप्ता अपि बध्याः
सुरत्वं नो । एकाहोदेव एवात्र नेतेत्याहुः परे पुनः । दिव्य-
स्त्रीहेतुकं युद्धं नायकाः षड्वितीतरे । मिथ्याणि ख्याता-
ख्यातानि । अन्यः प्रतिनायकः पताकानायकास्तु नायक-
प्रतिनायकयोर्मिलिता दश । नायको मृगवद्लभ्यां
नायिकामत्र ईहते वाञ्छतोतोहाह्वगः यथा कुरुमेश्वर-
विजयादि”

ईहातुक पु० ईहाप्रधानो वृकः । (नेकडियायाध) ईहास्त्रे ।
ईहितं त्रि० ईहं क्त । ईचेष्टिते २ अमेलिते भावे क्त ।
ईउद्योगे ४ चरिते न । “समीहितार्थसिद्धिः स्यात्” तन्त्रम् ।

इति वाचस्पत्ये ईकारादिशब्द-निरूपणम् ।

उ

उ-शब्दे भादि० व्यक्त० आ० अन्दि । अवते औष्ट । उवे ओता
ओषीष्ट ओष्यते औष्यत । अवनम् उतः । “उवे अस्व
सुलाभिके यथेवाङ्ग भविष्यति” ऋ० १०, ८६, ७ ।

उ अव्य० उ-किप् न तुक् । १ सम्बोधने २ कोपवचने, ३ अनुक-
म्पायां, ४ नियोगे (अवधारणे) “उमेति माता तपसे
निषिद्धा पयादुमाख्यां सुसखी जगाम” कुमा० । “उदु
य देवः सविता स, वाय” ऋ० २, ३८, १ । “उपो रुरुचे
युवतिर्न योषा” ऋ० ७, ७७, १ । “वेत्यो यथेमं लोकं
पुनरापयन्त इति” इह० ७० । “एष उ एवासाधु कर्म
कारयति तम्” श्रुतिः ५ अङ्गीकारे ६ प्रश्ने च “हेमच० ७ पा-
दपूरणे । अतति सातत्येन तिष्ठति अत-डु । दशिवे पु० ।
स्वरूपार्थे कारः उकारोऽपि शिवे “अकारो विष्णुरुहिष्ट
उकारस्तु महेश्वरः । मकारस्तु कृतो ब्रह्मा प्रणवस्तु
वयार्थकः” इति ओमित्यस्य अवयवार्थनिरूपणे पुरा० ।
उग्रज्ञात् स्वरूपार्थे कारः । उकारः । पञ्चमसरे । स च

उत्तामुदाचस्वरितभेदेन प्रथमं त्रिधा पुनः अतुनासिका
ननुनासिकभेदेन प्रत्येकं द्विधेति षड्विधः कारतकारानुत्तरस्तु
ह्रस्वदीर्घसु तभेदेन त्रिविधोऽपि प्रत्येकं प्रागुक्तभेदषट्कात्
अष्टादशविधः । तस्य वर्णस्य कूण्डलिनीकृत्वादिना-
ध्येयत्वसुक्तम् कामधेनुतन्त्रे यथा “उकारः परमेशानि ।
विदुः कूण्डलिनीं स्वयम् । पीतचम्पकसङ्काशं पञ्चदेवं
सदाऽमलम् । पञ्चप्राणमयं देवि ! चतुर्वर्गप्रदायकम्”
तन्त्रान्तरे अकारोकारमकारात्मकप्रणवस्य मध्ये द्वादश-
कलात्मकार्कमण्डलरूपेण अकारस्य, षोडशकलात्मकचन्द्र-
मण्डलरूपेण उकारस्य, दशकलात्मकवज्रमण्डलरूपेण
च मकारस्य ध्येयत्वोक्त्या अभेदोपचारात् षोडशकला-
त्मके, एचन्द्रमण्डले च तत्र मकारान्तस्यैव तन्नामतेति
बहवः । उ, इत्यस्य एकाज् निपातत्वात् प्रमह्यसंज्ञा तेन
अचि परे न सन्धिः । उ-उमेशः” सि० कौ० । “एष उ
वासाधुकर्म कारयति तम्” श्रुतिः । स चचादिगणीयः ।
उकानह पु० पीतरक्तवर्णे क्षणरक्तवर्णे च घोटके । हारा०
उकार पु० उ-स्वरूपार्थे कारः । १ उस्वरूपे वर्णः । “अका-
रश्चाप्युकारश्च मकारश्च प्रजापतिः । वेदत्रयात् निरदु-
हत् भूर्भुवःस्वरितोति च” मनुः । २ महेश्वरे च उग्रशब्दे उ० ।
उक्तं त्रि० वच-हुहा० गोण कर्मणि क्त । यस्य ज्ञानाय कथ्यते
ऽतादृशे जने । “अनुक्तेनापि यक्तव्यं सुहृदा हितमि-
च्छता” नीतिः “तथेत्युक्ता च सा देवी” पुरा० गौणक-
र्मासमभिव्याहारे तु मुख्ये कर्मणि क्त । २ कथिते
वाक्यादौ श्रुत्याबोधिते “उक्तानि प्रतिषिद्धानि पुनः स-
म्भावितानि च” । कृतिः “उक्तार्थानामप्रयोगः व्या० प० ।
भावे क्त कथने न० । ‘सम्प्रत्यसाभ्यत’ वक्तुं सुसल-
पाणिना” भाषः । ४ एकाक्षरपादके ह्रस्वभेदे स्त्री मेदि०
“उक्तात्युक्ता तथा मध्येति” वृत्त० र० केचिदत्र “उक्था-
त्युक्थेति पठित्वा उक्थाशब्दस्तदर्थे इत्याहुः । उक्तश्च
प्रायेण अभिधाशक्त्या बोधितार्थ एव । “प्रधानविषया
शक्तिः प्रत्ययेनाभिधीयते । यथा गुणे तथा तद्वदनुक्ताऽपि
प्रतीयते” भर्तृ० । शक्तिः कारकशक्तिरित्यर्थः ।
उक्ति स्त्री वच-भावे क्तिन् । कथने । “अतिसंक्षिप्तचिरन्तमो-
क्तिभिः” सुक्ता० । उक्तिप्रत्युक्तिरूपं वाकोवाक्यम्” का० भा०
२ शब्दशक्तौ च “एकयोक्त्या पुण्यवनौ दिवाकरनिशा-
करौ” अमरः ।

उक्त्य न० वच-यक् । अग्रगीतमन्त्रसाध्ये “स्त्रोते “इन्द्राय
नन समयोक्त्यानि च ब्रवीत नः” ऋ० १, ८४, ५ । “उक्था-